Affären Costa Negra.

Roman
av
Gustaf Janson.

ANDRA AVDELNINGEN.

Två vandrande riddare anno 1910.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Ursinnig över denna kyla bet sorge ihop tänderna och inväntade umt sitt öde.

Kaptenen, som befarade, att nya rvecklingar kunde uppstå, vinkade soldaterna att sluta till runt fångrna. Karlarna strömmade in i nmet och bildade en ogenomträngr cirkel kring dem. I gången hörs ännu de tre herrarna resonera, h kaptenen, som såg de bägge ämlingarna i säkert förvar, skynda ut till dem. Det var nu fyra röster, ika hördes tala om varandra därute. ll stor harm för Jim Cox tystnade snart, och kaptenen återvände enm.

— Klockan sex, senores, sade han gt bakom sig, och några stämmor umlade på avstånd fram sin tillsdeställelse med löftet. — Framåt! inde han sig därefter till soldaterna, vilka genast efterkommo befallngen.

XXI.

EN FARLIG BELÄGENHET.

George såg mörkt på Jim Cox, när s fördes ut. "Nu ha de oss fast," de han med dov förbittring.

— Vi ha inte sett slutet än, svara Jim Cox, vilkens goda lynne aldrig rnekade sig.

— Håll tyst! röt kaptenen.

De hade hunnit genom gången och ädde ut i källarsalen. Uppassaren m handfallen och undrande betrakade dem, var den första de mötte.

Jim Cox nickade åt honom, och karn skakade sitt huvud. Förmodligen ikte han erinra sig, vad han yttrat vällen förut.

— Nattlogi, kvällsmåltid och vin, lammade han, ty det hade synbarligen fallit honom in, att han till följd v arresteringen kunde gå miste om etalningen för allt detta.

— Som ni ser, äro vi hindrade för tillfället, sade Jim Cox, under det han ördes mot dörren. Dessa herrar ha eklagligt brått, tycks det. Men komser ni till oss i fängelset, skola vi öra upp vår räkning. Det är inte möjligt, att ni för egen del...

Den påpassliga kaptenen knuffade enom i ryggen.

— Fortare! sade han barskt.

Vid stöten i ryggen snavade Jim ox mot tröskeln och uppgav ett högt ödrop.

— Min fot... aj aj aj... min fot! tan vacklade ett par steg åt sidan ch föll handlöst till marken, innan e soldater, som höllo honom, lyckats ndra det.

— Sesä,... är ni skadad? George let sig till hälften från sina bevakare för att hjälpa honom.

Jim Cox märkte det ej. Med slutna ögon låg han stönande på marken. oldaterna trängdes kring honom utan att veta, vad de borde göra, och bakom dem utstötte kattenen en hel rad ider, ursinnig för detta nya dröjsmål.

— Hjälp honom på fötter, skrek George, som såg, att hans följeslagare led svåra plåger.

Ett par soldater lutade sig ned och attade Jim Cox under armarna. Sedan ytterligare tvenne hade kommit till deras hjälp, lyfte de upp honom. Det befanns då, att han ej förmådde stödja på högra foten.

— En sådan otur! utbrast Jim Cox och torkade svetten ur pannan. Att vricka foten just då jag behöver den bättre än någonsin!

George bet ihop tänderna och slungade en flammande blick på kaptenen, som varit orsaken till detta olycksfall. Soldaternas befälhavare såg åt sidan. Han var tydligen en i grunden godmodig karl och ångrade sin häftighet, som likväl var förklarlig efter de obehag han nyss förut genomgått.

— Senor... jag försäkrar...

— Jag tror er, avbröt Jim Cox ädelmodigt. Låt någon stödja mig på högra sidan! Han stönade högt av smärta, medan han talade, men behärskade sig och tillade med fastare röst: Jag känner, att foten är ur led, men det var mitt eget fel. Jag förlåter er, senor kapten. Jim Cox slöt ögonen och lutade utmattad huvudet mot skuldran på den soldat, som gick bredvid honom.

Kaptenen tuggade sina mustascher och uppmanade soldaterna att behandla den sårade varsamt. Han var uppriktigt ledsen över olyckan, och för att dölja det slungade han mörkande blickar omkring sig.

En folkhop på ett femtiotal människor hade samlats utanför posadan. De allra flesta betraktade fångarna med likgiltighet, ett par okända främlingars öde angick ej dessa costanegraner på minsta sätt. Några sågo till och med fientligt på dem.

Soldaterna banade sig långsamt väg genom åskådarna, och George gav därvid akt på, att de gingo ytterst hänsynsfullt till väga. De undveko att stöta till någon och bådo höviligt om ursäkt, ifall de händelsevis gjorde det. Om han ej varit så bekymrad för Jim Cox, som litet emellanåt utstötte ett jämmerrop, skulle han dragit flera långt ifrån ofördelaktiga slutsatser av vad han såg.

I en ytterligt långsam takt, vilken Jim Cox tilläts bestämma, skredo soldaterna uppför gatan. Till all lycka var rådhuset beläget ganska nära posadan. Jim Cox slapp således plågas länge. När han fördes in genom portvalvet, stönade han på ett sätt, som väckte en häftig förbittring hos George. Denne sade sig, att han verkligen trott sin följeslagare i stånd att tåla kroppslig smärta, framför allt hade han icke bort nedlåta sig att visa dessa kallsinniga karlar, hur han led. Så föll det honom in, att han nu var ensam vid sina planers utförande, ty Jim Cox skulle ej vidare kunna räcka honom en hjälpande hand; han var tvärtom själv i behov av hjälp. George sänkte huvudet och såg dystert ned i marken. Därpå bet han ihop tänderna, och trogen sin natur sade han tyst och hårt:

— Jag skall likväl göra det.

Han hörde en nyckel skramla i ett lås och strax efteråt en dörr knarra på osmorda gångjärn.

— Vi äro framme, upplyste kaptenen.

George steg utför tvenne trappsteg ned i en liten fyrkantig cell, som erhöll sitt ljus från en glugg invid taket.

— Gör det mycket ont? frågade den soldat, mot vilkens skuldra Jim Cox stödde huvudet.

I stället för att svara suckade Jim Cox endast och föll ned på en bänk, där han sjönk ihop.

Soldaterna lämnade cellen, och kaptenen, som stannade vid dörren, kastade en belåten blick på fångarna, som äntligen helt och hållet voro i hans våld.

— I nästa vecka kommer er sak före, sade han. Då få vi se, om ni ha klara papper. Hans blick blev lurande, och sedan han efter ett snabbt ögonkast bakom sig sett, att soldaterna voro utom hörhåll, tillade han sakta: Lämna mig det där papperet, så kanske.....

— Oj oj oj, vad det gör ont! utbrast Jim Cox, som endast tänkte på sina smärtor i fotleden.

Kaptenen nickade lugnande.

— Nåja, jag har ingen brådska, sade han med illa spelad liknöjdhet. Vi kunna ju tala om saken i morgon eller övermorgon. Han gick ut och stängde dörren efter sig.

George hörde strx därpå en järnbom läggas i sina hakar och stampade ursinnigt mot golvet.

— Något titthål i celldörren? frågade Jim Cox med en röst, som var för munter att tillhöra en man, lidande av svåra plågor.

George undersökte dörren.

— Nej, sade han.

— Och inga gluggar i väggarna heller?

— Inte så vitt jag kan se.

— Jag kan heller inte upptäcka några. Med ett vigt hou sprang Jim Cox upp från sin plats och gjorde några knäböjningar för att mpuka upp lederna. — Tror nästan, att jag lurade er med, Harrison? frågade han, då George förundrad stirrade på honom.

— Ni har således inte skadat er, Cox?

— Har aldrig befunnit mig bättre.

George betraktade honom med ett ännu förvånat uttryck i sitt ansikte. Så fort hans överraskning lagt sig, sade han kärvt:

— Ni, som har så lätt att förklara allting, Cox, kanske ni nu kan säga mig, vad ni åsyftar med ert påhitt?

— Begär inte bättre, Harrison. Jo, ser ni, man behöver inte särdeles strängt bevaka en karl, som ej förmår röra benen. Det är klart, vad?

George nickade ett vresigt bifall, det var inte otänkbart, att Jim Cox under för handen varande omständigheter handlat klokt, då han fört bevakarna bakom ljuset. Men nu blev den unge mannen ursinnig över den sista motgången, som fullständigt jävade hans påstående om sin tur. Han utbrast förbittrad:

— Icke desto mindre sitta vi i detta rätthål, med ytterst ringa utsikt att snart komma vidare.

— Jag spår, att vi inte stanna länge. Sesä, bli inte otålig, Harrison! Det här dröjsmålet är visserligen inte beräknat. Men ni har väl reda på, att en omtänksam direktion alltid förbehåller sig rätten att ändra programmet. Vi ha råkat ut för en sådan ändring.

— Och vi böra kanske sitta här, menar ni?

— Tills vidare, bara tills vidare.

George höjde på axlarna och gick med rynkade ögonbryn några slag över golvet. Hans plan hade under de sista dagarna växt, och för hans inbillning antagit gigantiska proportioner. Ivern att nå ett resultat brann feberhett inom honom. Varje hinder, hur obetydligt som helst, försatte honom i en irriterad sinnesstämning. Han, som var van att alltid handla snabbt, ansåg detta dröjsmål för en bland de största svårigheter, han kunnat möta. Han stampade otåligt i marken.

Jim iakttog honom småleende. Han fann den mot dem riktade anklagelsen orimlig och lätt att tillbakavisa. Dessutom var han amerikansk medborgare och ansåg sig som sådan trygg överallt. För övrigt litade han på sin tur och sin förmåga att lyckligt rädda sig ur varje situation, även om den vid första påseende föreföll farlig.

— Ja, Harrison, vi sitta här, sade han lugut.

George brummade något, som skulle föreställa ett instämmande.

— Och vi ha naturligtvis den där kapten Desiderio att tacka för vårt logi. I sin genre är karlen inte oäven, det medger ni nog?

— Jag önskar honom sex fot under jorden!

— I går hade ni ett utmärkt tillfälle att hjälpa honom dit. I dag är det hans tur att ha övertaget.

(Forts.)

Gynna våra annonsörer.

Stärker blodet och de vitala organen.

Tag Nuga-Tone om ni har skägg, vattning eller svaga; trötta vitala organ. Mer än en miljon män och kvinnor äro återställda till bättre hälsa efter att ha tagit detta underbara preparat. Nuga-Tone ger er ombyggda starka, vitalisera nerver, gör huden ren från finnar samt förbättrar aptiten och underlättar matsmältningen. Den lindrar irritation i tjurar och blåsa, stimulerar trög lever, medför ruggvande, uppfriskande sömn och kommer er att kunna er som en ny människa.

Köp en flaska Nuga-Tone i dag. Prova den under som hälso- och styrkemedel i er eget fall. Alla apotek säljs det med en tillförlitlig pengarna-tillbaka garanti.

Från idrottsvärlden.

Simning.

Vid simtävlingar i Hannover tävlade Arne Borg på 1,000 meter och segrade på tiden 13,22. Även i 200 meter fritt simsätt segrade Borg med tiden 2,18,1.

•

De internationella simtävlingarna i Magdeburg ha nu avslutats.

Arne Borg vann 200-meterstävlingen på tiden 2,17,5. Hans svåraste motståndare var tyske mästaren Heinrich från Leipzig, som nådde 2,21,2.

I 200 meter brösttim hade Rademacher stort besvär med Budig, Köln, men världsmästaren lyckades vinna med 1½ meter på tiden 2,52,5.

I det andra heatet vann Tage Wissnell på 2,59,3 över Sippel, Tyskland, som hade 0,2 sek. sämre tid.

• • •

Boxning.

Mellansvenska mästerskapen i boxning arrangeras i år av Eskilstuna boxningsklubb.

•

Promotor Palmkvist har telegrafiskt erbjudit Europamästaren Quadrini och Oskar Andrén att göra sin planerade match i Göteborgs ABS, och som lämplig dag föreslagit den 26 februari. Vid samma tillfälle är det meningen att Nic Benson skall möta Eugene Criqui i flugvikt.

•

Det är nu bestämt att Tunney kommer att möta segraren i en tungviktseliminering mellan följande fyra boxare: Sharkey, Risko, Heeney eller Delaney . Matchen kommer troligen att äga rum på någon av platserna Philadelphia, Chicago och London. Troligast blir det dock i New York.

•

Dempsey har nu officiellt förklarat att hans ögonskada är orsaken till att han måst lägga handskarna på hyllan. Synen på hans ena öga är nedsatt, men skulle han åter bli bra vill han börja boxas på nytt. Ex-världsmästaren har nu köpt ett hus i Florida, där han kommer att bosätta sig för framtiden.

•

Belgiern Humbeck är ett av de mera cykliga tungviktshopp, som gamla världen sänt över till Nya världen. Ännu har han inte vunnit en enda match här ute. Senast fick han stryk av Jack Delaney, som slog in sin rungande vänsterjab och sin stingande höger "uppercut" ungefär efter behag tills domaren bröt matchen i sjätte ronden, då Humbeck var nästan oförmögen att se, eftersom han fått båda ögonen skadade. Canadensaren måste trots detta ta matchen ganska försiktigt, ty motståndarens långa svingar voro icke att förakta, och för en dylik fick Delaney näsan slagen i blod.

•

Mängs tro, att nästa världsmästare i lätt — eventuellt tung — tungvikt kommer att heta Leo Lomski. Denna spådom må slå in eller inte, faktum kvarstår dock, att Leo är en av de allra urstyvaste lätta tungvikterne som stått i en ring. Han har berättat om, hur det kom sig, att han nått sådana framgångar. När han gick i skolan (det var Forresten i Aberdeen, Wash.) brukade pojkarna dela sig i lag, som alltid "fightades" mot varandra på vägen till och från skolan. Leo var en av de flittigaste slagskämparna, och denna tidiga träning tillskriver han en dryg part av sina framgångar i ringen.

•

Tex Richard begav sig härom dagen på väg ned till Florida för att söka kontraktera en tredje Dempsey — Tunney-kamp, sedan han kommit underfund med att ännu ingen värdigare "contender" uppenbarat sig. Det beramade mästerslaget skulle gå av stapeln under sommarens lopp på Yankee Stadion. Före avresan från New York hade Tex försökt para ihop f. d. H. P.-sparringen Tom Heeney med Jack Delaney till en elimineringskamp i Garden, men f. d. sparringen fordrade ett så pass stort gage att promotorn ej ansåg sig kunna gå med på detsamma. F. ö. var Tex en smula förbaskad på nutidens boxare som inte äro så värst pigga på titelchanser. Delaney ansåg han inte vara kvalificerad, särskilt med anledning av det ovan omtalade "sidesteppandet" av Risko.

'Det passar mig", lät Gene Tunney helt lakoniskt ha sagt, då han fick höra dessa Tex Richards planer visa-vis en ny Dempsey-match.

• • •

Olympiana.

Enligt D. N. har det redan bestämts vilka distanser Nurmi och Ritola skola starta i vid Olympiska spelen i Amsterdam. Nurmi deltar på 10,000, 5,000 och 1,500 meter samt i steeple chase och Ritola på 10,000, 5,000 och steeple chase.

•

Tyskland blir den största nationen i Amsterdam vad detagarantalet beträffar. Den totala siffran torde komma att uppgå till ca. 320. Av dessa äro 85 friidrottsmän.

Dräktfrågan är numera också klar. Grundtonen är vit med röda ränder och en svart örn på gul botten.

Tyskarna komma ej att föranstalta några speciella uttagningstävlingar i allmän idrott, utan komma deltagarna att utses på basen av under säsongen nådda resultat. Mästerskapstävlingarna den 14 — 16 juli bliva dock i mångt och mycket utslagsgivande.

•

I Hufvudstadsbladet i Helsingfors har man kunnat läsa ett upprop om "en allmän olympisk insamlingsdag", då hälften av inkomsterna vid soaréer, teater- och biografföreställningar, konserter, uppvisningar m. m. skola tillfalla den olympiska insamlingskommittén. Olympiska märken komma att säljas över hela landet. "Må det olympiska märket", heter det i uppropet, "pryda varje bröst den dag, då de första bulletinerna ingå från vinterspelen i St. Moritz, må vi denna dag överallt i landet samlas i täta skaror för att en var i sin mån bidraga till att vi nå målet för våra strävanden: Finland till seger!"

Vad gör man i Sverige. Icke vädjas det till den frivilliga offervilligheten, icke äro Olympiska spelen i Sverige som i Finland en hela folkets sak. Finland är ett fattigt land, "för den som guld begär", men det känner ansvar och vill hjälpa. I Sverige tycks man lita alltför mycket på statens hjälp!

•

Man har på sista tiden försport en del gnäll och gny bland Stockholms vattenpolospelare. De ha fått påskrivet för sin lättja att ej vilja underkasta sig den rationella träning, som är nödvändig för ett hedersamt deltagande i Olympiska spelens simtävlingar. Herrarna ifråga ha ansett, att en timmes träning i veckan är tillräcklig för att komma i trim till tisen för spelen. Men Sverige har traditioner att försvara i vattenpolo, och medan svenskarna stå stilla, vilket är liktydigt med tillbakagång, ha konkurrensen förljaktligen blivit större.

Nu har emellertid allt blivit ordnat i bästa samförstånd. Vid sammanträde mellan polospelarna och den Olympiska simkommittén fingo de förra sig ett träningsprogram förelagt och förklarade sig villiga att på varje punkt underkasta sig detsamma.

De svenska simmarna och hopparna ligga ej på latsidan. Man har redan hört talas om vackra träningsresultat av Arne Borg och Tage Wissnell. Den senares förmåga att göra sig gällande på utländsk botten är omtvistlig. Han synes ännu vara för ung och omogen för att man fullt skall vägra lita på honom. Men trägen vinner!

• • •

Smått om sport.

Världsmästaren i tyngdlyftning Hj Rigoulot har satt ett nytt världsrekord genom att stöta 133,5 kg.

•

Världsmästerskapstävlingarna på cykel nästkommande år skola förläggas till New York.

•

Från Sydney, Australien, telegraferas, att de franska tennismästarne och Davis Cup-spelarna Borotra och Brugnon vunnit sina båda singlematcher ganska lätt med förlust endast av inledningssetet. I dubbelspelet blevo de däremot slagna av de gamle australiska matadorerna Patterson och O'Hara Wood med 6 — 4, 6 — 2

•

Världskriget klippte av Västeuropas idrottsliga förbindelser med Ryssland, och ännu 9 år efter Versailles freden ha de ej officiellt upptagits idrottens politiska inriktning i Ryssland har också avstängt det från ett deltagande i Amsterdam, och de enda tävlingar, som ryssarna någon gång deltagit i, äro de arbetartävlingar som anordnas i olika länder emellan åt.

Att ryssarna i våra dagar ej äro några duvungar på sportens område det visar icke minst de resultat, som uppnåtts denna vinter. Särskilt skrid skoåkarna ha nått resultat, som kunna ge dem tetplacering vid hastighetstävlingarna i Davos.

Svenska skolungdommens stora vinteridrottstävlingar äro nu slut och gå anledning till ett par betraktelser. De ha visat, att idrotten bland skolungdommen i Sverige har gått framåt på de beträffande deltagarantal och prestationer. Märklig är Ludvikapojkarnas utomordentliga insats: de vunno 5 av 10 klasser. Det personliga är de högsta i livet gäller också här. De ha bakom sig haft en ledare, som veta att stimulera deras intresse, underversa och träna dem i den härligaste av alla motionsidrotter, skidåkningen.

I skridskoåkningen visade prinsen Bertil vägen. Man kan skönja en svag om ock ljusning inom svenska skridskosport, men det är i främsta rummet från de unga man vill se denna ljusning komma. Få de bara det rätta intresset för denna vackra sport och stöd från de äldre och mera erfarna, då kan man se framtidsvisor på skridskosportens utveckling i Sverige.

• • •

I England tycks man för närvarande hysa allvarliga bekymmer för de engelska sportens framtid och dess möjligheter att hävda sig i internationell konkurrens. Man anser den vara på tillbakagång och ser detta dessfenomen som ett utslag av pessimism. Den engelska sporten förmår ej producera män av olympisk toppklass, och man gör dystra jämförelser med förhållandena i Amerika, där de bästa idrottsmännen kunna ägna mera tid åt idrotten och den inbördes konkurrensen är större och hårdare

En känd engelsk sportjournalist, Theodore Cook, söker i en artikel "Är den engelska sporten på dekadans?" gendriva denna pessimistiska uppfatning. Han anser det tvärtom som en förtjänst och styrka, att de kunnat hålla sig så ovanligt fri från "business" (utom vad fotbollen beträffar), ochh att den icke strävar efter glänsande rekord och lysande yttre framgångar. "Jag anser", sluta Cook, "att det sätt, varpå vi njuta vår sport, är av oändligt mycket större betydelse än alla segrar och rekord som i icke ringa mån minska den intensiva innerliga glädjen i sporten.

Dr. Thomas Eclectric Olje
för människor och djur.
Sedan 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.
Få den äkta.
PRIS 35c.
ÖVERALLT

SVERIGE-NYHETER

(Forts. fr. sid. 5.)

VÄSTERGÖTLAND.

Den lilla välte lampan och brände till döds. En femårig dotter till en statare O. Andersson i Rogestorp Luttra socken, råkade häromdagen då hon en stund lämnats ensam, välta en brinnande fotogenlampa, varvid hennes kläder antändes. Hon blev svårt bränd och måste föras till Falköpings lasarett, där hon nu avlidit av skadorna.

Dödsolycka på ett varv i Göteborg. Under transport av järnplåt vid Petersens varv i Göteborg, brast en kedja, varvid den tunga plåten föll över en plåtslagare J. Andersson, som erhöll så svåra skador att han avled på vägen till lasarettet. Axén var 61 år gammal och efterlämnar hustru och flera mindersårige barn.

Påkörd och dödad av en motorvagn. En dödsolycka inträffade nyligen på Västgötabanan i Göteborg. En motorvagn, som var på ingående till Göteborgs station, påkörde en äldre man som stöttes omkull och slog huvudet så hårt mot ett bredvidliggande spår att han nästan omedelbart avled. Vid tillfället rådde snöyra och oväder. Motorvagnsföraren signalerade, men mannen märkte ej det annalkande tåget.

En häftig eldsvåda inträffade enligt meddelande från Trollhättan i Stockholms superfosfatfabriks aktiebolags Trollhätteverk i Stallbacka. Den lättantändliga massan i en kloratkvarn explonderade med våldsam kraft, varvid ett par där anställda arbetare av luftrycket slungades ut genom dörren utan att dock ådraga sig några skador. Inom ett ögonblick var kvarnen övertänd och nedbrann till grunden. Bolaget förfogar över en reservvarn på platsen, varför något avbrott i verkets drift icke kommer att ske.

Knivskäraren i Göteborg rannsakad... Första rannsakningen med den för knivskärningsdådet på Södra Allégatan häktade sliparen F. V. Thorin hölls härom dagen inför Göteborgs Rådhusrätt. Thorin vidhöll i huvudsak sina hos polisen lämnade uppgifter och framhöll, att det endast var hans avsikt att tillfoga Asta Larsson skada och sålunda icke taga hennes liv. Försvarsadvokaten framhöll att häktade varit inåtvänd och grubblande samt dessutom lidit av psykisk depression. Målet uppsköts för vidare utredning.

Stor donation till Göteborg. Grosshandlare Carl Prytz har donerat 250,000 kronor till Göteborgs stad för inköp av det s. k. Kronhuset. Donator meddelar i sitt donationsbrev, att det kommit till hans kännedom, att staden överväger möjligheten att efter eventuellt köp av Fortifikationens Tyghustomterna, låta tomtindelningshustomten och kringbygga Kronhuset för att på så sätt minska stadens utgifter för köpet. Donator vill därför medverka till att Kronhuset, som är ett värdefullt historiskt minnesmärke, bibehålles fritlig ende. Av 250,000 kronorna äro 185,150 avsedda att täcka det belopp staden betalat för själva Tyghustomten och däri befintliga byggnader, medan cirka 65,000 kronor avser donator för fastighetens iståndsättande och tomtens ordnande.

Eldsvåda i Göteborg. En hotande eldsvåda härjade nyligen Olof Lundgrens stora komplex vid övre Husargatan i Göteborg. Elden upptäcktes vid halvtiotiden på förmiddagen. Tack vare brandkårens energiska insatsande och den motståndskraftiga sandbottnen lyckades man begränsa den till enbart vindsvåningen, som emellertid vid elvatiden var fullständigt spolierad. Enligt meddelande var byggnaden försäkrad för 270,000 kr. Redet av det brunna uppskattas nu numera till mellan 150,000 och 200,000 kr. Frågan om eldens uppkomst är så mycket mer komplicerad genom det förhållandet att sotning nyligen skett i etablissementet vid 8-tiden på morgonen. En halv timme före brandens upptäckt hade personalen varit uppe i våningen under vindsvåningen utan att därvid något misstänkt förmärkts. Någon inskränkning i fabriksdriften kommer icke att vidtagas med anledning av branden.

"Sol- och vårmannen" visade tåstörn familjegraven. Rörande "Sol- och vårmannen" E. J. W. Haggren föreligger nu rapport även hos Göteborgspolisen. Denna har hört en arbetarhustru, vilken H. frånnarrat en hel del detaljer. Hon hade svärat på en tidningskapsannons och därigenom sammanträffat med en man, som sade sig heta Alexandersson. Han hade 72 svar på annonsen och blev i förtroligenhet, om vilken han skulle välja bland de många kvinnorna. Emellertid hade han fäst sig vid arbeterskan i fråga, hos vilken han fått hyra bostad. Sedermera hade Haggren tagit kvinnan med sig till Lidingön för att visa henne en villa, som han hade till sär. Sedan visade han henne Norra begravningsplatsen i Stockholm, där hans föräldrar skulle vara begravda. Kvinnan tog med sig blommor, och Haggren visade på en väl underhållen grav utan något monument samt förklarade, att där vilade hans föräldrar. Kvinnan yrkar nu ansvar på H. för det han tillgripit en förlovningsring och en del föremål av silver samt att han under bedrägliga uppgifter fråntänt henne minst 775 kr. Hon har vidare underhållit H. med mat och logi i tre månader utan att ha fått någon ersättning härför.

Allvarlig bilolycka vid Mölndal. På Mölndalsvägen utanför Göteborg, inträffade nyligen en allvarlig bilolycka. Två kvinnor kommo promenerande vägen fram, då plötsligt en bil dök fram i mörkret. De båda kvinnorna, som vandrade mitt i körbanan, blevo kullkastade av bilen, just då de passerade länslasarettet. Den ena av kvinnorna har senare avlidit på Mölndals lasarett. Den förolyckade var i 30-årsåldern och maka till arrendatorn G. H. Larsson, Lilla Bosgården, Mölndal. Utredningen har givit vid handen, att chauffören får anses ha orsakat olyckan, och han kommer att åtalas för vållande av annans död. Den andra kvinnan erhöll vid olyckan ett benbrott.

Baka lika stora bröd som detta med

Robin Hood FLOUR

Garanti för "MONEY BACK" i varje säck.

VÄSTMANLAND.

Bilolycka utanför Västerås. En vid Västerås nya bryggeri anställd utkörare J. A. Jansson råkade härom dagen på grund av halka köra ned i diket med sitt åkdon i närheter av Skälby, en mil utanför Västerås, varvid han kom under lasset och klämdes till döds. Jansson, som var änkling, efterlämnar två vuxna barn. Han var född 1864.

Tjuvskytten erkänner meneden. Den numera riksbekante tjuvskytten V. Ottosson från Malingsbo har nu erkänt, att han gjort sig skyldig till mened 1922. Han dömdes tidigare av Köpings rådhusrätt för anstiftande av mened till ett års fängelse. Han försattes emellertid på fri fot i avvaktan på domens fastställande, men friheten varade inte många minuter. Så fort han lämnat stadshäktet blev han anhållen av stadsfiskal J. A. Hörnlund såsom skäligen misstänkt för att ha begått mened. Förhistorien var, att en skogvaktare, tack vare Olssons vittnesmål av Västmanlands västra domsaga dömdes till böter för ärekränkning. Målsägaren var en i Skinnskatteberg mycket illa känd person vid namn Persson — som själv flerfaldiga gånger varit åtalad för bl. a. tjuvskytte — vilken gjorde gällande att skogvaktaren vid ett par tillfällen förklarat att Perssons hundar gingo och revo får. Ottosson var huvudvittnet, och han gick ed på att skogvaktaren yttrat sig i denna riktning. Hovrätten lät emellertid skogvaktaren värja sig med ed, och han blev frikänd. Misstankarna mot Ottosson för att han begått mened stärktes emellertid inte av polismyndigheterna och i samband med det nyligen avgjorda menedsmålet togs saken på nytt upp på skarven. Sedan stadsfiskal Hörndal anhållit Ottosson har han haft denne i långes förhör, och beviskedjan har knutit sig allt fastare kring honom. Förhören gingo allt sämre för Ottosson, som så småningom kom till resultatet, att det var bäst att erkänna. Därmed torde den första härvan i en vidlyftig serie av brott, som han gjort sig skyldig till, vara utredd.

ÖSTERGÖTLAND.

Träffades under älgjakten av ett vådaskott i bröstet. Härom dagen inträffade i Kimstad en dödsolycka, varvid en 24-årig lantbrukare, Karl Elias Andersson från Boda, omkom genom olyckshändelse under jakt. Andersson begav sig på förmiddagen ut ekorrjakt, försedd med ett solongagevärr, och då han ej återkom under eftermiddagens lopp, började man ana oråd. På kvällen begav man sig ut på spaning, och vid 2-tiden på natten anträffade man honom liggande död i skogen. Hur olyckan tillgått vet man ej med bestämdhet, men troligen hade Andersson med bössan sökt slå bort snön på en gran, varvid ett skott brunnit av och träffat honom i bröstet.

Dödsolycka under timmerlastning. En dödsolycka inträffade nyligen i Nykils socken. Arbetaren F. Edmundson från Rimforsa var sysselsatt med att lasta ektimmer på en lastbil. Han hade fått upp en större stock på bilen och skulle med spett lägga stocken till rätta, då han råkade slinta och falla omkull. Stocken gjorde en överhalning och föll över Edmundson, som göt en ögonblicklig död. Han var i 50-årsåldern och efterlämnar hustru och tre minderåriga barn i mycket små omständigheter.

HYSTERI Till vårt kännedom har kommit, som lidit av hysteri, några av nervositet och andra mentala rubbningar. Resultaten hava varit förvånansvärda, då de alla hade någon mag- eller tarmkomma, som vår djet avhjälpt. Sänd in denna annons före den 19 mars och Ni erhåller 50 procent rabatt. Om ej nöjd, pengarna tillbaka.

THE THOMAS SANITARIUM
175 S. V. Mayfair Ave., Winnipeg, Man.

Skandinaver Önskas

Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R. och Hudson Bay-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser. Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREEDE
Box 51, Wadena, Sask.